

IN MEMORIAM

ПАМ'ЯТІ ВИДАТНОГО ВЧЕНОГО ОЛЕГА МИХАЙЛОВИЧА ЛИТВАКА

18 вересня 2019 року, на 70 році життя передчасно перестало битися щире серце відомого правника, визначного кримінолога, а також фахівця з діяльності органів прокуратури та кримінальної юстиції, доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента Національної академії правових наук України Олега Михайловича Литвака.

Сказати про нього «непересічна особистість» — нічого не сказати. А щоб знайти більш влучне слово, треба справді пізнати всю силу, геніальність, титанізм та жагу до активної діяльності цієї Людини та знати його особисто.

Олег Михайлович народився 28 серпня 1949 р. у с. Олещина Тлумачького району Івано-Франківської області. Вищу освіту здобув у Харківському юридичному інституті, який успішно закінчив у 1974 році.

Пройшов професійний шлях від помічника прокурора міста Калуш до директора Національного бюро розслідувань України і виконувача обов'язків Генерального прокурора

України. З його ім'ям, як керівника управління із розслідування особливо важливих справ прокуратури колишнього СРСР, пов'язані арешти членів «ГКЧП», допиту першого і єдиного президента СРСР Михайла Горбачова, розслідування гучної на той час «узбецької справи». Неперевершеним професійним досвідом Олег Михайлович щедро ділився у своїй подальшій нормотворчій діяльності, зокрема, як народний депутат у Комітеті Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони, а пізніше у науковій і викладацькій роботі.

Наукові та педагогічні досягнення вченого були оцінені державою та колегами-науковцями. У 2002 р. він отримав науковий ступінь доктора юридичних наук, а через два роки – вчене звання професора. У 2008 р. його обрали членом-кореспондентом Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України).

За заслуги перед українською державою О. М. Литвак був наго-

роджений: почесними званнями „Заслужений юрист України” (1996 рік), „Заслужений діяч науки і техніки України” (2009 рік); орденом „За заслуги” III ступеня (1998 рік), орденом „За заслуги” II ступеня (1999 рік), орденом „За заслуги” I ступеня (2008 рік), Почесною грамотою Верховної Ради України (2013 рік); нагрудними знаками: „Почесний працівник прокуратури” (1985 рік), „Подяка за сумлінну службу в органах прокуратури” I ступеня (2005 рік), „Ветеран прокуратури України”, „Подяка за довготривалу бездоганну службу в органах прокуратури” (2008 рік).

На яких би посадах не працював Олег Михайлович – від помічника прокурора до директора Національного бюро розслідувань України і виконувача обов'язків Генерального прокурора України – він завжди користувався заслуженою повагою

та авторитетом серед колег, учнів і студентів, адже був не тільки видатним вченим, висококваліфікованим фахівцем, а й скромною, порядною, доброзичливою людиною. Активним, відданим науці, щедрим на нові ідеї, постійно готовим надати допомогу знали О. М. Литвака його учні й ті, кому він щирою порадою, теплим словом сприяв у сходженні крутими стежками наукового пошуку та у професійній діяльності.

У Вічність пішла людина великого серця, розуму, самовідданої праці. Світла пам'ять про Олега Михайловича назавжди залишиться у серцях тих, хто його знав.

Керівництво Національної академії прокуратури України, слухачі та науковці Академії висловлюють сердечне співчуття рідним і близьким Олега Михайловича та сумують разом з ними.

Радник Ректора Національної академії прокуратури України

Наталія Рибалка,

завідувач кафедри конституційного,

адміністративного та фінансового права

Тернопільського національного економічного університету

Сергій Гречанюк